

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

8. Quomodo Saul & Doeg sacerdotes Nobe interficientes (aliis ministris id scelus detrectantibus) seipsos postea interemerunt.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

mucl suos Israëlitas affligendos spiritu prophético prædixit. O cœcitatē, non vno lacrymarum fonte plangendam.

*Ex lib. 1. Reg. Marcus Marulus libr. 3. cap. 5. & citat
Com. Lycosthenes Saul & Doeg sacerdotes Nobe interficientes, (alijs ministris id scelus detrectantibus,) seipsos postea interemerunt.*

CA. VIII.

E Missarij Saulis, regis iussi interimere sacerdotes Nobe, (1. Reg. 12.) eò quòd Dauidem (quem ipse rex persequebatur) suscepissent, non sunt ausi manum eis inferre. Aderat rex, in facinus vrgebat: cunctantibus, iratus minabatur. At illi immoti fixiq; steterunt, adeò ipsimet occidi, si fors ita fieret, quàm occidere Dei ministros malebant. Serui denique morte contempta, prætulērunt furentis domini iurisdictioni reuerētiam sacerdotum: Doeg verò Idumæus, cui nulla religio, nullus Dei metus erat, nec sacerdotum quidem eius cruore manus suas scædare timuit, nec distulit piòs cotam impio rege iugulare, vt illi morem gereret. Doeg interpretatur mortuus, ne nescias morte æterna damnandum esse, quisquis tam excellentis ordinis viris iniuriam irrogare non perhorreteret. Ac ne tam immane flagitium, vel Sauli, vel ipsi Doeg impunè cessisse existimes, ambo simul, cum in Gelboe Philistinios fugerēt, iusto Dei iudicio proprijs mutationibus incubuerunt, semet interficientes,

516 COLLATION. SACRAR.
qui sacerdotes interfecerant. Hæc Marulus.
Ex lib. 3. Reg. cap. 12. 13. 14. Ieroboam amoro antiq.
¶ vero Dei cultu, constituit sacerdotes de extre-
mis populi, reprehenditur à viro Dei, contra quem
cum extenderet manum, mox arefacta est, trans-
que viro Dei, restituitur manus pristino viginti.

CAP. IX.

CVM populus defecisset à rege Roboam
ad Ieroboam, atque hic metueret, ne re-
uerteretur regnum ad domum David, ait in-
tra se: Si ascenderit populus iste, ut faciat sa-
crificia in domo Domini in Ierusalem, & con-
uertetur cor populi huius ad Dominum suum
Roboam, regem Iuda, interficietque me, &
revertentur ad eum. Et excogitato consilio, fe-
cit duos vitulos aureos, & dixit eis: Nolite
tra adscendere Ierusalem: Ecce dii tui Israel,
qui te eduxerunt de terra Aegypti. Et factum
est verbum hoc in peccatum. Et fecit phana-
læ excelsis, & sacerdotes de extremis populi, qui
non erant de filiis Leui. Constituitque diem
solemnem in mense octavo, quintadecima die
mensis, in similitudinem solemnitaris, que so-
lebrabatur in Iuda. Et adscendens, altare simi-
liter fecit in Bethel, ut immolaret vitulis quos
fabricatus fuerat: Constituitque in Bethel sacer-
dotes excelsorum quæ fecerat: Et adscen-
dit ad decimam die mensis octavi, quem finxit de-
corde suo, & fecit solemnitatem filiis Israel, &
adscendit